

ISSN:1306-3111

e-Journal of New World Sciences Academy
2010, Volume: 5, Number: 4, Article Number:D0027

FINE ARTS

Received: August 2009
Accepted: October 2010
Series : D
ISSN : 1308-7290
© 2010 www.newwsa.com

Yüksel Pirgon
Selcuk University
ypirgon@hotmail.com
Konya-Turkey

PIYANO EĞİTİMİNDE BİLİNÇLİ ÇALIŞMA TEKNİKLERİ

ÖZET

Müzik eğitimi anabilim dallarında yürütülmekte olan piyano derslerinin hedeflerine ulaşması için en gerekli ve önemli unsurlardan biri, öğrencinin bireysel çalışma sürecini doğru ve bilinçli bir şekilde planlamasıdır. Sorunun kaynağı tespit edilmeden yapılandırılan bireysel çalışma sürecinin öğrenciye dönütünün olumsuz olduğu bu nedenle de zaman ve enerji kaybına neden olduğu bilinmektedir. Bu çalışmada, piyanoda bilinçli çalışmanın öneminden bahsedilmiş, bilinçli çalışma alışkanlıklarının kazanılması ve doğru bir şekilde uygulanmasına ilişkin önerilerde bulunulmuştur. Ayrıca yeni bir eseri çalışırken karşılaşılabilecek sorunların gereksinimlerine yönelik özel çalışma biçimleri önerilmiştir. Çalışma, yapılan araştırmalar kapsamında literatür taramasına dayalı olarak gerçekleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Piyano, Bilinçli Çalışma, Teknik, Bireysel Çalışma, Özel Çalışma

CONSCIOUS STUDY TECHNIQUES OF PIANO EDUCATION

ABSTRACT

Ongoing in the department of music education in piano lessons to achieve the target of one of the most necessary and important element of the student's individual work in the planning process is proper and sensible way. Questions to determine the source of the individual studies were done that the negative feedback process to students, therefore is known to cause loss of time and energy. In this study, the piano has been informed about the importance of work, conscious of work habits and proper implementation of the winning proposals were made. Also likely to encounter problems when trying a new piece specifically for the needs of the organization of work is proposed. This study research was conducted on the basis of the literature in the context.

Keywords: Piano, Consicuous Study, Technique, Individual Study, Special Study

1. GİRİŞ (INTRODUCTION)

Piyano, güzel sanatlar eğitimi bölümü müzik eğitimi anabilim dallarında yürütülen alan derslerinin hemen hemen hepsini besleyen, destekleyen, pekiştiren ve bu derslerin çalışılması aşamasında vazgeçilmez bir yardımcı pozisyonundadır. Solfej eğitiminden, armoni eğitimine, ses eğitiminden okul parçalarına dağarcık oluşturma ve bu parçaları eşliklendirmeye kadar bir müzik öğretmeni için en gerekli donanımların oluşturulmasında en temel ve en önemli yardımcıdır. "Piyano, müzik eğitimcileri tarafından müziği çalma, dinleme ve okuma becerilerini kazanma, müziği anlama, müzik bilgisi oluşturma ve diğer müzik çalışmalarına temel oluşturma bakımından en evrensel ve en temel çalgı olarak kabul edilmektedir. Bu nedenle piyano eğitimi müzik eğitiminin vazgeçilmez bir parçasıdır" (Buchanan, 1964:12). Piyano eğitimi ile elde edilecek donanımların öğrencinin hem eğitim hem de mesleki yaşantısında oldukça önemli olduğu bilinmektedir. Bu nedenle, alınan piyano eğitiminin kazançlarını bir an önce edinmenin başlıca yollarından biri doğru ve bilinçli çalışma tekniklerini öğrencinin bireysel çalışma sürecine adapte etmesidir. Fakat müzik öğretmenliği anabilim dallarında piyano dersi alan öğrencilerin derse hazırlık ve çalışma aşamalarında kullanmış oldukları yöntemlerin yanlış olması nedeniyle harcanan zaman ve emeğin öğrenciye dönütünün çoğu zaman beklenen düzeyde olmadığı görülmektedir. "Deneyimsiz öğrenciler genellikle çalarlar, araştırma yapmazlar. Bazen aptalca tekrarlamalarla, asla çaldıklarını dinlemeden, ya da ne yaptıklarını kontrol etmeden bir eseri başından sonuna çalarlar. Bu şekilde baştan sona makine gibi çalışmalar sıkıcı ve zararlıdır" (Ercan, 1994:34). "Herhangi bir güçlüğü yenmek için onu gözü kapalı olarak saatlerce tekrarlamaktan hiçbir netice elde edilemez. Güçlüğün neden ileri geldiğini kavramalı ve o noktayı yenmelidir" (Fenmen, 1947:107). Bilinçli çalışma deyince, akla parmak ve kas merkezli çalışmalar gelmemelidir. Çalışmalarda başlıca hedef parmakların yanı sıra zihni son derece aktif ve uyanık tutmak, hızlı ve kusursuz bir zamanlamayla işlemesini sağlamak olmalıdır. Alman piyanist Oscar Raif'in deneysel çalışmaları (Gültek, 2004), her bir parmağın süratini ve gücünü geliştirmeye çalışarak piyano tekniğini ilerletmeye çalışmanın anlamsızlığını ortaya koymuştur. Esas üzerinde durulması gereken, hareketin kendisi değil, değişik parmak hareketleri kombinasyonlarının kusursuz zamanlamasını sağlamaktır. Bu zamanlamanın da tamamen merkezi sinir sistemi tarafından yapıldığı açıktır. Raif'in bu deneysel çalışmasından çıkardığı sonuçlar şu şekilde özetlenebilir:

- Kas yapısındaki organik gelişmeler daha güçlü ve dayanıklı parmaklar yaratır, ancak, beceriyi artırmazlar.
- Her piyanistin tecrübe ederek öğrendiği gibi, daha önceden duyulmuş ve öğrenilmiş bir eser, parmaklara daha çabuk öğretilir.

Bu nedenle parmaklardan önce zihnin aktif olması çok önemlidir ve oluşturulan bireysel çalışma sürecinde amaç, zihni son derece aktif ve yaratıcı hale getirmek olmalıdır. Bireysel çalışma süreci içerisinde, o an çalışılmakta olan eserden ya da etütten faydalanılıp özel çalışmalar üretmek yukarıdaki 2. maddede izah edildiği gibi esere aşına olmayı lehe çevirmek adına oldukça önemli bir adım olacaktır.

Tanınmış Alman fizyolojisti Emil Du Bois-Reymond'a göre sinirler (Gültek, 2004), beyindeki hücrelerden alınan komutları kaslara ilettikleri için, karmaşık hareketleri kontrol eden mekanizmaların merkezi sinir sisteminde bulunduğu açıktır. Ortaya çıkan sonuç, alıştırmaların sadece jimnastik hareketleri olmadıkları ve tüm sinir sistemini kapsadığı şeklindedir. Bir hareket üzerine ne kadar çok alıştırmaya yapılırsa, merkezi sinir sisteminin bu hareketle ilgili aktif kısmı da bilince o kadar az gerek duyacak ve mevcut hareket reflekse dönüşecektir.

Yine bu alıştırmalar çerçevesinde jimnastik yaparak kasları güçlendirmek ve dayanıklılıklarını artırmak mümkündür, ancak sadece bu

yöntemle karmaşık hareketlerin yapılmasını sağlamak mümkün değildir. Du Bois-Reymond'a göre birçok virtüözün virtüözlüklerinin özünde, çok kuvvetli kaslara sahip olmaları değil, merkezi sinir sistemleri yatmaktadır. Virtüözlükleri, çok hızlı ve doğru işitsel ve kassal algılara, beyinden kaslara giden çok hızlı emirlere ve motor tepkilerin güç ve zamanlama açısından düzenine dayanmaktadır. Tüm bunlar gerçekten çok çarpıcı verilerdir. Bu nedenle zihnin bilinçli şekilde çalışma sürecine katılımını her an zirve noktasında tutmak ve öğrenciyi sorunlarına yönelik çözüm yolu üretmede yaratıcılığa teşvik etmek oldukça önemlidir.

Özetle, çalışma sürecine sadece nicel açıdan bakıp saat hesabı yaparak parmak ve kas merkezli bakan, belli bir kısır döngü içerisinde sorunun farkına varmaksızın ya da sorunu fark edip ona özel bir çözüm üretmeksizin kuru kuruya eseri saatlerce tekrar etmek şeklinde olan bir bireysel çalışma sürecinin niteliği tartışılır.

"Çalışmanın tek hedefi az zamanda büyük sonuçlar elde etmektir. Bunun için öğrenci piyano çalışırken her hareketini kontrol etmeli ve bütün dikkatini çalıştığı şeyler üzerine yoğunlaştırmalıdır" (Fenmen, 1947:106). "Piyano öğretmeni ve izlenen yöntem ve teknikler ile piyano metotları, etütler, alıştırma ve yapıtları gibi öğretim materyalleri ne kadar iyi olursa olsun; öğrenci yetersiz çalışıyorsa ve daha da önemlisi kendi kendine nasıl çalışması gerektiğini bilmiyorsa, eğitimde bir yere varılamayacağı bilinen bir gerçektir. Verilen ödevlerin bilinçsiz olarak hazırlanması durumunda, piyano dersi için saptanan sürenin önemli bir bölümü pekişmiş yanlışları düzeltmeye çalışmakla geçirilecektir" (Çimen, 1994:138).

Çalışma, bir müzik aletini öğrenmek ve giderek üzerinde ustalaşmaya kadar giden süreç içerisinde tartışmasız en önemli ve gerekli bir etkinliktir. Asıl olan ise bu etkinliğin çalgı çalındığı süre boyunca devam ettiği/edeceğidir. Bazen öğrenci öyle bir eserle karşılaşabilir ki bu eseri olgunlaştırmak için bildiği her türlü yolu denemiş olsa da eserin bazı yerlerinde hedeflediği başarıya ulaşamaz. Bunun sonucunda hayal kırıklığına uğrayıp pes eder ya da kendi becerisi ve yeteneğinden şüphe duymaya başlar. Oysa sorun büyük ölçüde çalışmasındaki yöntem eksikliğidir.

2. ÇALIŞMANIN ÖNEMİ (RESEARCH SIGNIFICANCE)

Bu çalışmada amaç, müzik eğitimi anabilim dallarında piyano dersi almakta olan öğrencilere, bireysel çalışma süreçleri içerisinde eserlerinin ya da etütlerinin çözümsüz kaldıkları pasajlarında karşılaştıkları sorunların özüne inebilme yetisi kazandırıp çözüm önerileri getirmek ve bu şekilde bireysel çalışma süreçlerini daha verimli hale getirmektir. Ayrıca çalışma, kişiden kişiye farklılık gösteren teknik problemlere, çalışılan eserin teknik ve müzikal dokusundan faydalanarak, lokal ve kişiye özgü çözümler üretmede, öğretmen ve öğrenciye rehberlik etmesi açısından oldukça önemlidir.

3. BULGULAR (FINDINGS)

3.1. Bilinçli Çalışma Tekniklerine Genel Bir Bakış (An Overview of Conscious Study Techniques)

Öğrenci yeni bir eseri deşifre etmeye başladığında, gözleri birçok notayı kuşatır ve kendiliğinden onlara yanıt vermeye ve zor pasajları keşfetmeye başlar. Birkaç tekrardan sonra esere aşına olmaya başlayan öğrenci zor yerlere gelmeden önce bu kısımlara yaklaştığını hisseder. Bu olur olmaz iki ayrı süreçten biri gelişir:

- Birincisi: zorluğu önceden sezme, kasların istem dışı kasılmasına neden olur,
- İkincisi: pasajın sorunlu yerlerine varıldığında bu zor kısımları çalabilme olasılığı netleşmeye başladıkça endişe azalmaya başlar(Bernstein,1981, s.103).

Öğrencinin eserin olgunlaşma aşamasında bile birinci sürece takılıp kalması oldukça tehlikeli ve gelişim sürecini sekteye uğratan bir faktördür. Bu sürece takılıp kalan öğrenci kendine olan güvenini yitirir. Bunun sonucunda da piyano çalışmaya ön yargı ile bakmanın temelleri atılmış olur. Bu süreci kırmak, öğrencinin ikinci sürece kanalize olmasını sağlamak hedeflenen noktaya ulaşmada en önemli aşamadır. "Aslında fiziksel zorluklar net olmayan düşüncelerin ürünüdür"(Bernstein,1981,s.102). Bu nedenle öncelikle öğrenci, pratik yaptığı her an hedeflenen noktaya bir adım daha yaklaştığına ikna edilmelidir. Bunun farkına varan öğrenci piyano çalışmanın sabır gerektiren basamakları olduğunu bu basamakları atlamadan ağır ağır çıktığı vakit mutlaka kazançlı çıkacağını bilir. Bu gerçeği kendi çalışma süreci içerisinde birebir yaşayan öğrencinin piyano çalışmaya yaklaşımı değişecek ve kendine olan güveni daha da artacaktır. Bu gelişim, hedeflenen düzeye ulaşmada çok önemli bir aşamadır. Çünkü bu aşamadan sonra müzikal anlamda duyguların serbest olması gerekliliği doğacaktır. Bu serbestlik ancak öğrencinin kendine olan güveni üzerine konuşlandırılabilir. Bir piyano eseri çalışılırken göz ardı edilmemesi gereken genel yaklaşımlar şunlardır:

Günlük çalışma süreci belirlenmeli ve bunun dışına çıkılmamalıdır. Belirlenen bu süreç, diğer aktivitelerin, görevlerin gölgesinde kalıp aksamamalı ve fiziksel olarak iyi bir ortamda yapılmalıdır. Piyano da bir eseri çalışmak aslında zihinsel bir aktivitedir. Bu nedenle öğrenci işitsel ve görsel dikkat dağıtıcı her şeyden çalıştığı ortamı arındırmalı, çalışma süreci boyunca yaptığı işe konsantre olmalıdır. (Agay, 1981, s.15). Öğrencinin önceden cesaret edemediği şeyleri denemesine belli ölçülerde fırsat tanımak çok önemlidir. Kendisine has tespit ettiği çalışma yöntemlerine ya da müzikal buluşlarına gerekmediği takdirde müdahale etmemek öğrenciyi cesaretlendirecek, yaptığı işten zevk almasının yolunu açacak, kendine olan güvenini arttıracak ve çalışmalarındaki monotonluğu büyük ölçüde kıracaktır.

Eser ya da etüt ilk önce istenilen hızdan daha ağır çalışılmalıdır. Bu şekilde çalışmak öğrenciye müziği rahat rahat araştırmasına, detayları kavramasına ve teknik ve müzikal problemlerini değerlendirmesine olanak sağlar. Ayrıca öğrenci ağır performansı esnasında eserin tüm yönlerine paniğe kapılmadan dikkat edebilir(doğru parmak, uygun artikülasyon, ton ve dokunuş). Takdir edilen tempoya, uygun bir çalış disiplini elde edildiği vakit yavaş yavaş ve sabırla ulaşılmalıdır. Eseri ya da etüdü uygun müzikal kısımlara bölüp sırası ile çalışmak önemli bir yöntemdir. Bu bölümlerin uzunluğunu belirlemek için eserin stiline, dokusuna ve teknik zorluklarına bakılmalıdır. Örneğin daha yoğun bir konsantrasyon gerektiren polifonik bir eser, basit dokuları olan eserlerden ziyade daha küçük bölümlere ayrılabilir. Bu bölümler özel bir teknik ya da müzikal problemi kapsayacak kadar olmalıdır. Bu bazen bir motif, cümle ya da bir pasaj, periyot ve hatta eserin bir bölümünü de kapsayabilir. Bölümleri ayırttırmaya ölçü çizgileri değil de müzikal form elemanları rehberlik etmelidir. Ölçü ölçü çalışmak bölük pörçük bir çalışma biçimidir ve hiç bir şekilde müzikal değildir. Çalışılan bölümlerin birbirleri ile bağlantılarını kurmak ve akıcı bir şekilde devamlılıklarını sağlamak özel bir dikkat ve çalışma gerekir. Bir bölümde ustalaşır ustalaşmaz hemen diğer bölüm ya da bölümlerle beraber çalınma aşamasına geçilmelidir(Agay, 1981, s.15). Aksi takdirde eserde bütünlük problemleri baş göstermeye başlar.

Hiçbir şey, sık periyotlarla tekrar yapmanın yerini tutamaz. Tecrübeler bunun etkinliğini kanıtlamıştır. Öğrencinin kendisine zor gelen bir pasajı gün içerisinde farklı tempolarda 20 kez çalması oldukça verimli bir çalışma biçimidir. Örneğin, pasajı orijinal temponun yarısı kadar çalması, sonra aşama aşama hızlandırması daha sonra da yapabileceği en son temponun bir az hızlısını denemesi teşvik edilmelidir. Tüm bunlardan sonra eseri müziğin gerektirdiği dinamikleri tam olarak uygulayarak yine farklı tempolarda tekrarlarını yapması sağlanmalıdır. Tüm bunları 1 hafta boyunca

her gün yapan öğrencinin pozitif sonuçlarla karşılaşmaması mümkün değildir (Bernstein, 1981, s.108). Hızlı bir eseri ya da etüdü öğrencinin teknik kapasitesinin çok az ötesinde bir hızla çalışması esere tam anlamıyla yoğunlaşmasını sağlar. Öte yandan da hızlı eserleri yavaş çalmak kontrolsüz parmak kullanımını denetleyip dikkatin ayrıntıları düşünme ve kontrol etme anlamında arttırılmasını sağlar. Bu nedenle tek bir hıza saplanılmadan dönüşümlü olarak ağır-hızlı şeklinde çalışmak en doğrusu olacaktır. Eserin ya da etüdün temposunun kontrollü olması çok önemlidir. Uzun nota değerliklerini kısa nota değerliklerine bölerek ya da bölünen bu kısa değerlikleri noktalı tartımlar içerisinde çalmak tempo kontrolü için faydalı olacaktır. Kreşendolar tempoyu hızlandırmaya, diminuendolar ise yavaşlatmaya teşvik edici dinamiklerdir. Bu dinamiklerde oldukça dikkatli olmak gerekir. Eserin ya da etüdün son aşamasına geldiğinde elde edilen tempo ne olursa olsun asla müzikallik çerçevesinde çalınabilecek hızın ötesinde çalınmamalıdır (Bernstein, 1981, s.108).

Daha etkili bir çalıcı olmanın bir boyutu da hisler ve fiziksel hareketler arasında bir bağlantı oluşturmaktır. Yavaş tempolu eserlerde piyanistik organların geniş hareketler, hızlı tempolularda ise küçük hareketler yapması, eserin ya da etüdün müzikal yapısını hissetmede ve bunu tuşeye aktarmakta oldukça önemlidir. Çalarken müzikal yapının öğrencinin vücuduna yansımaya ve bunun vücudunu hareketlendirmesine izin vermek müzikal enerjinin kesintisiz bir şekilde tuşeye aktarılmasının en önemli yollarından biridir. Öğrencinin kendisine ufak müzikal özgürlükler tanınmasına teşvik etmek ve gerekmediği sürece müdahale etmemek de müzikal aktarımı kuvvetlendirecek faktörlerden biridir. Uzun süreli notalar müzikal anlamda konsantrasyonun zayıflamasına en müsait yerlerdir. Uzun notaların her parçasında, çabuk notalarda hissedilen heyecanı devam ettirmek önemlidir. Bu amaçla uzun notalarda hayali bir müzikal dinamik yaratmak ve bunu zihinde duymaya çalışmak konsantrasyonun kopmaması için oldukça önemli bir yöntemdir.

Piyano çalarken her zaman hareketlenmiş bir mekanizmayı değişmez bir mekanizma desteklemelidir. Bu destek ihmal edildiği takdirde kasılmalar başlayacak bu da parmakların işlevini sekteye uğratacaktır. İşlevsiz parmaklarla başarılı bir icradan bahsetme olasılığı olmayacağı açıktır.

- Parmak hareketleri her zaman bilek desteğini,
- Bilek hareketleri her zaman dirsek desteğini,
- Dirsekten elde edilen ön kol hareketleri her zaman omuz desteğini,
- Omuzdan elde edilen üst kol hareketleri ise her zaman bel desteğini gerektirir (Bernstein, 1981, s. 102-108).

"Piyano çalarken bütün bu mekanizmalar birbirinin yardımcısı olur ve ahenkli bir şekilde işbirliği ederler. Çalgı çalma eylemine doğrudan katılan elemanların (Piyanistik elemanlar) iyi tanınarak, gereksiz direnç ve çabalardan kurtarılması çok önemlidir" (Küçük, 2002, s. 75). Bu nedenle öğrenci, bu mekanizmaları önce ayrı ayrı çalışıp egzersizlerle benimsemelidir (Fenmen, 1947, s.69). İşin en temel noktası bu mekanizmaların kontrolünün; nerede, ne kadar ve nasıl yapılması gerektiğinin bilinmesidir. Bu zeminin üzerine kurulan bilinçli çalışma yöntemleri, hedefe ulaşmada oldukça etkili olacaktır. Eserin ya da etüdün birkaç kez çalınması esnasında öğrenci, kendisinde bulunan birçok problemi tespit edecek ayrıca eseri gerçek temposuna kadar getirme çabaları da en zor yerleri ortaya çıkaracaktır. "Problemin mevcut olduğu küçük bölümlerin tekrar edilerek çalışılması büyük ölçüde sonucu daha iyi bir duruma sokacaktır. Bu özel çalışmaların yapılmasında faydalı olabilecek birçok metot vardır, en etkili olanı alıştırmalar yaratmak ve ya var olan alıştırmalara ulaşarak onları çalışmaktır" (Gökbudak, 2002, s.167). Zor pasajlara hiçbir zaman ön yargıyla yaklaşılmaması başlangıç için çok önemlidir. Bir pasajda sorunun nedeni her zaman pasajın tamamı değil bir ölçü ya da ölçülerden kaynaklı olabilir. Sorunu çözmek bunun tespitinin yapılmasıyla başlar.

ulaşılanlara kadar tek nota eklenilerek devam edilir. Öğrenci tüm bunları yapabileceği en son hızda çalıp, en son çaldığı notada belli bir süre beklemelidir. Bu yöntem zor pasajların çözümlenmesinde beklide en yararlı olanıdır. Bu çalışma biçimi pasajın tersinden başlanarak da yapılabilir (Bernstein, 1981, s.104).

Şekil 5. Sağ el, 61. ve 62. ölçünün bir kısmı üzerinden piramit yöntemi (Figure 5. Right hand, pyramid method, 61. and over a portion of 62. measure)

Şekil 6. Sağ el, 62. ölçünün sonundan itibaren ters piramit yöntemi (Figure 6. Right hand, inverted pyramid method, 62. measure from the end of)

Piramit yöntemi ayna simetriği şeklinde de uygulanabilir. Zorluğun merkez notasından hızlı bir şekilde çalınıp hem sağ hem de soldan toplam iki nota eklenir ve belli bir süre durulur. Daha sonra soldan eklenen notadan çalışmaya devam edilir ve bu işleme pasajın tamamına ulaşılanlara kadar sağdan ve soldan toplam ikişer nota eklenilerek devam edilir.

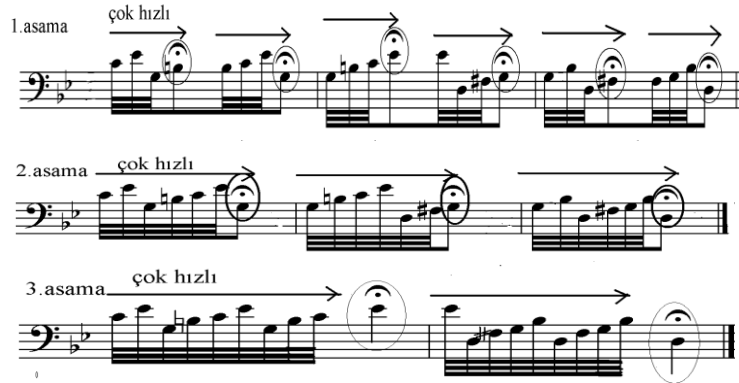

Şekil 7. Sağ el, 60. ölçünün bir kısmı ve 61. ölçü üzerinden simetrik piramit yöntemi (Figure 7. Right hand, symmetric pyramid method, 60. and a portion of 61. measure)

3.2.3. Grup Yöntemiyle Yapılan Özel Çalışmalar (Made Special Studies with Group Method)

Pasajın genel yapısında farklı ritmik kalıplar varsa, pasajın ritmik yapısı bir anlığına göz ardı edilip, nota süreleri bir birlerine eşitlenir. Ölçü sayısının gerektirdiği mantıklı matematiksel gruplara ayrılır (üçlü ya da dördümlü gruplar). İlk grup olanca hızla çalınıp ikinci grubun başındaki notada bir süre beklenir. Bu bekleme süresi bir sonraki grubun notalarını, parmak numaralarını, el pozisyonunu düşünmek ve piyanistik organları gevşetmek için bir fırsattır. Her bir bekleme süresi diğeriyle aynı olmalıdır. Pasaj bitinceye kadar bu çalışmaya devam edilir. Daha sonra gruplar bir katı kadar büyütülüp (altılı ya da sekizli gruplar) aynı sistemde çalışılır. Grup büyütme işlemi pasajın geneline ulaşılanlara kadar devam eder ve bu nokta da çalışma sonlandırılır. Bu çalışma, hem parmakları serileştirip bağımsızlaştırdığı hem de hızlı düşünmeyi ve konsantrasyonu sağladığı için çok faydalıdır. Pasaj üzerinde parmak bağımsızlığını ve

hâkimiyetini artırmak için her iki elde ayrı ayrı olmak koşulu ile grup çalışmasında tempoyu biraz daha düşürerek her notaya sırası ile aksan vermek oldukça iyi bir çalışma olacaktır.

Şekil 8. Sol el, 59, 60 ve 91. ölçüleri üzerinden 3 aşama şeklinde açıklanan grup yöntemi
(Figure 8. Left hand, group method, over the 59, 60 and 91 measures, three-stage)

3.2.4. Piramit ve Grup Yöntemini Birleştirerek Yapılan Özel Çalışmalar (Made Special Studies With Combining the pyramid and Group Methods)

Grup çalışması hem tek yönlü hem de simetrik piramit yöntemine de entegre edilebilir. Fakat bu durumda pasajda farklı ritim kalıpları varsa nota süreleri birbirine eşitlenir. Normal piramit çalışmasına entegre edilmişse tek nota eklenir, simetrik piramit ise sağdan ve soldan birer nota eklenilerek olanca hızıyla çalınır. Bu eklemeler pasaj tamamlanılincaya kadar devam eder.

Şekil 9. Sol el, 59. ölçü üzerinden piramit yöntemi
(Figure 9. Left hand, pyramid method, 59. measure)

Şekil 10. Sol el, 60. ölçü üzerinden simetrik piramit yöntemi
(Figure 10. Left hand, symmetric pyramid method, 60. measure)

Pasaj normal bir tempoda zihinde ve parmaklarda olgunlaştıktan sonra öyle bir tempo seçilmelidir ki bu tempo öğrencinin pasajda mükemmel şekilde uygulayabileceği hız kapasitenizin çok az üzerinde olsun. Bu tempo, öğrenciyi konsantrasyonunu sürdürmesi açısından uğraştıracak bu suretle öğrenci dikkatini her an uyanık tutmak durumunda kalacaktır (Bernstein, 1981, s.104). Bu çalışmanın müzikal beceriyi pekiştirmek adına yapılan bir çalışma olmadığı mutlaka bilinmeli, bu nedenle sadece konsantrasyonu sürdürmek ve hızlı düşünme becerisini geliştirmek için uygulanmalıdır.

Tüm bu aşamalardan geçtikten sonra artık pasajın eskisi gibi gözde büyümediği fark edilecektir. O ana kadar pasajın zorluğu ve çözümü üzerinde birçok şey düşünüldüğü için engellenmiş olan enerji akışı müzikaliteye doğru dönecek ve aynı zamanda tüm bu özel çalışma biçimleri teknik zorlukları çözümlenmede, öğrencinin çaresiz kalmadan kendi metodunu

bulmasına ve bu sorunların niteliğine göre çözüm yolları üretmesine yardımcı olacaktır.

Tüm bunlar yapıldıktan sonra zor pasajlı esere bütünlemek için eserin tamamını büyük bölümler halinde parçalayıp bu parçaları birleştirmeye ve olgunlaştırmaya yönelik çalışmak doğru olacaktır. Bu bölümleri çalmada problem kalmamışsa eser daha büyük bölümlere ayrılıp çalışılmalı eğer başarılı olunursa hemen eserin bütününe ulaşılmalıdır.

4. SONUÇ (CONCLUSION)

Yapılan bu çalışma müzik eğitimi anabilim dallarında yürütülmekte olan piyano eğitimi sürecinde öğrencilerin ders dışında yürüttükleri bireysel çalışma süreçlerini yapılandırırken dikkat etmeleri gereken noktalar literatüre dayalı olarak irdelenmiş ve öğrencilere özel çalışma biçimleri örnekleri ile beraber sunulmuştur. İdeal öğrenci ve öğretmen tipi piyano literatürüne uyan egzersizlere varacak kadar yeterli olan, problem çıktıkça o andaki müzikal durumdan esinlenerek daha kısa ve daha lokal egzersizler yapabilen, üretken, akıllı ve bu tür egzersizlere varabilen yeterli kişidir (Gökbudak, 1997, s.49). Bu bağlamda yapılandırılmış bir bireysel çalışma sürecinin müzik eğitimi anabilim dallarında yürütülmekte olan piyano eğitiminin hedeflerine ulaşma durumunu olumlu bir şekilde etkileyeceği sonucuna varılmıştır. Önerilen özel çalışma biçimlerinin o an çalışılmakta olan eserden faydalanılarak oluşturulması, özel çalışmanın melodik ve ritmik yapısına hemen aşına olunması avantajını beraberinde getirdiği için eserin problemleri yerlerinde başarılı bir sonuç elde etme olasılığını arttırdığı literatüre dayandırılarak açıklanmıştır. Yapılandırılmış bireysel çalışma sürecinde eserden esinlenerek üretilen özel çalışmalar uygulandığı için, parmak numarası, nota, müzikal ifade gibi öğrenciyi yavaşlatıcı faktörler düşünülmeksizin tüm dikkatin kazanılması gereken davranışa odaklanabildiği ve bu şekilde hedefe daha kolay ve kısa bir süreçte ulaşılabilirdiği yapılan literatür taramasında sonuç olarak elde edilmiştir. Bilinçli çalışma tekniklerinin kişiden kişiye farklılık gösteren teknik ihtiyaçlara göre yapılandırılması sürecinde öğrencinin kendi sorunu doğrultusunda oluşturulan özel çalışmaların hazırlanması aşamasına katılımını üst düzeyde sağlamak ve teşvik etmek oldukça önemlidir. Öğrencinin bu sürece doğrudan katılımı, farkındalık, düşünme, sorunu tespit edip, yaratıcılığını kullanarak çözüm üretme becerilerini geliştireceği için müzik öğretmeni yetiştirmedeki hedeflere ulaşma durumunu da olumlu bir şekilde etkileyecektir.

Bu çerçevede müzik öğretmenliği anabilim dallarında piyano dersi almakta olan öğrencilerin bireysel çalışma süreçlerini yapılandırırken sorunun kaynağını tespit edip mevcut soruna yönelik lokal özel çalışmalar yaparak çözüme ulaşmaları oldukça önemlidir. Sorunlu bölge çözümlenir çözümlenmez eserin bütününe yönelik çalışma yapmaları zaman ve enerji kazanma anlamında faydalı olacağı için öğrencinin motivasyonu olumlu yönde etkilenecektir. Motivasyonu yüksek bir öğrencinin piyano dersine bakış açısı da olumlu yönde değişecek ve müzik öğretmeni yetiştirmede belirlenen hedeflere ulaşmada sağlam bir adım atılmış olacaktır.

KAYNAKLAR (REFERANCES)

1. Agay, D., (1981). Teaching Piano. (Volume I, II). New York: Yorktown Music Pres, Inc.
2. Bernstein, S., (1981). With Your Own Two Hands. New York: G. Schirmer.
3. Buchanan G., (1964). Skills Of Piano Performance in The Preparation of Music Educators. Journal Of Research In Music Education, ss:134-138.
4. Çimen, G., (1994). Piyano Eğitiminde Bireysel Çalışma Süreci. Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Musiki Muallim Mektebi'nin Kuruluşunun 70. yılı Özel Sayısı, Haziran, ss:137-142.

5. Ercan, N., (1994). Piyano Eğitiminde Etüt alışmaları ve Alıştırmalar. Orkestra Aylık Müzik Dergisi, Temmuz sayısı, ss:34-39.
6. Fenmen, M., (1947). Piyanistin Kitabı, Ankara: Ankara Kitapevi
7. Gökbudak, Z.S., (2002) Piyano Eğitiminde Yeni Bir Parça đrenirken İzlenecek Yöntemler. Türkiye'de Müzik Sempozyumu, Sevda-Cenap And Müzik Vakfı Yayınları, Ankara, ss:163-167.
8. Gökbudak, Z.S., (1997). Piyano Eğitiminde Temel Teknik ve Egzersizler zerine Bir alıřma. Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.
9. Gültek, B., (2004) Piyano Eğitim Tarihi/ Piyano Eğitiminde Zihinsel çalışmanın öneminin Artması [http:// www.piyanoegitimi.com/egitim_06-07.html](http://www.piyanoegitimi.com/egitim_06-07.html), Eriřim Tarihi: 01.06.2009.
10. Kuk, A., (2002). Piyanistik Organlar ve Eforsuz Kullanımları. Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt 22, Sayı 3, ss:69-76